

2016

შინაგანი

შინაგანი ტყვეობა.....	5
პროექტი HOW.....	6
1. ადგილი: ნინი მანია „სტერეოტიპებს ამგვარი ურთიერთობები ამსხვრევს,,.....	6
2. ადგილი: ზაალ არქანია „ამბობენ დრო ყველაფრის მკურნალიაო,,.....	7
3. ადგილი: მარიამ ფიფია „მინდა ჩემს შვილებს, ჩემზე უკეთესი მომავალი ჰქონდეთ,,.....	7
ვიზიტი ჯვარში 2016 წლის ოქტომბერსა და აპრილში.....	8
ეწერის ბავშვთა სახლი.....	8
ჯვარის სათემო განათლების ცენტრში(JCEC)	9
ენგეო ჯვარის სათემო განათლების ცენტრი.....	10
ინტერვიუ დირექტორ მაია ჭანტურიასთან.....	10
სკოლის ავტობუსი და ქართულ-გერმანული სახლის საზაფხულო სკოლა.....	12
ქართულ-გერმანული სახლი.....	13
ინტერვიუ დირექტორთან.....	13
მოსწავლეთა შთაბეჭდილებები.....	14
ჩვენი ახალი მოხალისები.....	15
მარი ფიფია.....	15
ნანა ჭანტურია.....	16
სიმსივნით დაავადებული ლუკა დავითის მკურნალობა.....	17
სმენის აპარატი 17 წლის თამუნა ციმინტიასათვის.....	18
ჩვენი ვებ გვერდი www.ertad.ch.....	18
ჩვენ გიხდით ყველას მაღლობას და ვიყურებით მომავლისკენ.....	19
კონტაქტი.....	20

წილადების განვითარება

„საქართველოში ძალიან ბევრს ლაპარაკობენ იმის შესახებ თუ როგორ უნდა განვითარდეს ქვეყანა, მაგრამ ვინ განავითარებს? ჩვენ, შენ და მე. ჩვენ უნდა გავხდეთ უფრო აქტიურნი!“,

მაია ჭანტურია

ჯვარის საოცმო განათელბის ცენტრის უფროსი
ინიციატივისადმი 10-ე გვერდზე

ძვირფასო ორგანიზაციის წევრებო და მხარდაჭერებო

ყოველთვის, როცა საქართველოს ვსტუმრობთ, სულ რაღაც ახალს აღმოვაჩენთ ხოლმე. დედაქალაქში ძალიან ბევრი რამ შენდება და რემონტდება. ქუჩები უმჯობესდება, სკვერების რაოდენობა იმატებს, ბევრი საცხოვრებელი სახლი შენდება და ასევე მაღაზიებიც. მოძრაობს სწრაფი მატარებელი, რეისით თბილისი-ბათუმი, რომელიც ორსართულიანია და შვეიცარიული. ჯვარში გარემონტდა სკოლა, სადაც ინგალიდის ეტლით გადაადგილება უპრობლემოდ შეიძლება. როგორც იქნა გათბობაც დამონტაჟდა და ინფრასტრუქტურაც დაიხვეწა. კულტურის ცენტრმა მიიღო ასევე დიდი და ლამაზი საკონცერტო დარბაზი. პირველი საჯარო სკოლის წინ მოეწყობალი, გაკეთდა ამფითეატრი და სათამაშო მოედანი ბავშვებისათვის. თუმცა 2016 წელი სულაც არ იყო იოლი. ინფლაცია გაიზარდა და მწირი ხელფასით ოჯახებს დღიური ლუკმაც კი პრობლემა გაუხდათ. ჯვარშიც იგრძნობა ეკონომიკური კრიზისი. მშენებლობები შეჩერდა ფინანსების გამო და ხალხმა დაკარგა სამუშაო აღგილები. პაციენტები იძულებულნი გახდნენ ვალი აელოთ სიცოცხლისათვის მნიშვნელოვანი სამედიცინო მომსახურების გამო, რადგან დაზღვევა საკმარისი არაა. ხალხს კი გზების თოვლისგან გაშშენდა ხელით უწევთ, რომ სასწრაფომ მათთან მისვლა შეძლოს.

„მე მინდა ertad.gemeinsam-სთვის მოხალისედ ვიმუშაო. სხვადასხვა მიზეზის გამო. უპირველესად: მე მიყვარს ახალი გამოწვევები!“,

მარიამ ფიფა, მოსწავლე

ინიციატივისადმი 14-ე გვერდზე

მძიმე ცხოვრება ჯვარში აისახება აღამიანებზე. ჩვენი ორგანიზაცია, ადგილობრივებთან ერთად ასაქმებს აღამიანებს უკეთესი საცხოვრებელი პირობების შესაქმნელად. ხშირად შედეგები სწრაფად მიიღწევა, თუმცა ასევე ვცდილობთ, რომ ჩვენმა შრომამ წლების შემდეგაც გამოიღოს ნაყოფი. სწორედ ახლაა მნიშვნელოვანი ახალგაზრდებისთვის კონტაქტის დამყარება უცხოელებთან. ძალიან სასიხარულოა ჩვენთვის, რომ გაცვლითი პროგრამების მონაწილეები და ასევე საზაფხულო სკოლის მოსწავლეებიც, სურვილს გამოთქვამენ ითანამშრომლონ ჩვენთან. სწორედ ამ ნოტაზე, აქვე მინდა დიდი მაღლობა გადავუხადო ჩვენს მოხალისებს, დამფინანსებლებს და ყველა ჩვენს პარტნიორს, როგორც საქართველოში ასევე შვეიცარიაში. ერთად ყველაფერს მივაღწევთ!

ertad.gemeinsam-ის წევრები

„მადლობა საზაფხულო სკოლას, რომ კიდევ უფრო შემაყვარა გერმანული და სურვილი გამიძლიერა ამ ენას კიდევ უფრო კარგად დავეუფლო. აუცილებლად გავაგრძელებ სწავლას!“,
ქრისტინე ხეიჩია, მოსწავლე
ინიციატივისადმი 13-ე გვერდზე

პროექტის ფარგლებში სახელწოდებით აღამიანები მსოფლიოდან, აბრევიატურა HOW, შეიქმნა პორტრეტების სერია სხვადასხვა აღამიანებზე. ჩვენ დავიწყეთ პროექტის შექმნა იმ რეგიონში, სადაც ჩვენს პროექტებს ვახორციელებთ. მოსწავლეებს, დამოუკიდებლად უნდა შეერჩიათ პიროვნება, ვისზეც ისინი ტექსტს დაწერდნენ და ფოტოს დაურთავდენენ. თემა თავისუფალი იყო. 2016 წელს პროექტში მონაწილეობდა 12 მოსწავლე, საქართველოდან და ბრაზილიიდან.

პორტრეტები გადავთარგმნეთ გერმანულად და გამოვაჩვენეთ ფეისბუქსა და ჩვენს ინტერნეტ ვებ გერდზე. ორიგინალები თარგმანით.

საერთაშორისო ჟიური ირჩევს წელიწადში ერთხელ ან ორჯერ საუკეთესო პორტრეტებს და მათ ავტორებს გადასცემს მოკრძალებულ პრიზს. ჟიურის ამჟამინდელი წევრებია: თეა ლობო (შვეიცარია), მარქეტა მახაჩოვა (ჩეხეთი), ლაშა გოგოხია და ქრისტინ ჰანკე-გოგოხია (აშშ).

პირველ ეტაპზე მივიღეთ 12 პორტრეტი 10-დან 19 წლამდე ასაკის მოსწავლეებისაგან. ძირითადად ინგლისურ ენაზე. სხვადასხვა ადამიანთა პორტრეტები. ახალგაზრდა ქალი საქართველოდან, რომელიც გერმანიაში პოლიტიკურ მეცნიერებაზე დისერტაციას წერს, ბანკის თანამშრომელი ბრაზილიიდან, რომელიც ადრე ბიოლოგის პედაგოგი იყო. ასევე IT-პროგრამების მეცნიერი, რომელმაც თავშესაფარი გახსნა უსახლკაროთათვის. 2017 წლის იანვარში ჩვენმა ჟიურიმ სამი გამარჯვებული პორტრეტი გამოავლინა. რომლებიც დაჭიდლოვდნენ წიგნების შესაძენად განკუთვნილი ფასიანი ბარათებით. ასევე ყველა მოსწავლეს გადაეცა სერთიფიკატი. რადგან სამივე გამარჯვებული პორტრეტის ავტორები საქართველოდან იყვნენ, ამიტომ დაჭილდობა ჯვარში ჩავატარეთ. სადაც ჩვენი ორგანიზაცია აუდიტორიას წარვუდგინეთ. ძალიან ბევრი სტუმარი ესწრებოდა დაჭილდოებას.

პროექტ HOW-ის ფარგლებში, ჩვენი ორგანიზაციისაგან დამოუკიდებლად, სოციალური ჯილდო, რომელიც ლაშა და ქრისტინ-ჰანკე გოგოხიას სახელით დაწესდა, გადაეცა მესამე აღგილზე გასულს. სოციალური ჯილდა წარმოადგენდა ფინანსურ დახმარებას ქალისათვის, რომელმაც ხუთი შვილიდან ერთი დაკარგა. ქალბატონი დაჭილდოებას პირადად დაესწრო. ასევე 16 წლის მარიამ ფიფია დაჭილდოვდა ლაშასა და ქრისტინისაგან, რომელმაც პორტრეტი შექმნა ნიუ-იორკელ ფოტოგრაფ ბრენდონ სტენტონის წიგნის მიხედვით „humans of New York,“ (hony) - აღამიანები ნიუ-იორკიდან. ბრენდონ სტენტონი ნიუ იორკელი ფოტოგრაფია, რომელმაც 2010

წელს განახორციელა პირველი პროექტი. ბრენდონი თავიდან ქმნიდა ნიუ-იორკელების პორტრეტებს, მოგვიანებით კი დაიწყო საკუთარი ცხოვრების აღწერაც. დღეს კი hony-ს მილიონობით მკითხველი ჰყავს.

გამარჯვებულები პორტრეტები
(ივნისი/დეკემბერი 2016)

1. ადგილი: ..სტერეოტიკას სტორეზ ასთი ურთიერთობები ამსახურები..

მე ვასწავლი ქართულ ენას აზერბაიჯანელ მოსწავლეებს. ხალხს უკვირს აზერბაიჯანელები რატომ არ ლაპარაკობენ ქართულადო. როგორც წესი, მათზე არავინ არაფერი იცის ნორმალურად. არ არსებობს სასწავლო მასალა აზერბაიჯანელებისათვის, არც მასწავლებელი, არანაირი გამოცდილება და მთავრობაც არაფერს აკეთებს მათი განათლებისათვის. ძალიან ცოტა აზერბაიჯანელი სწავლობს ქართულს და ისიც თავისითვის, როგორლაც. ვინც ქალაქიდან და ცენტრებიდან მოშორებით ცხოვრობს, არავითარი შანსი არ აქვს ისწავლოს ქართული და მიიღოს უმაღლესი განათლება. ეს სამსახური, ძალიან დიდი გამოწვევების წინაშე მაყენებდა, თუმცა ვიცოდი,

უნდა მიმღემო ეს შემოთავაზება. დღეს კი ამ გადაწყვეტილებას არ ვნაობ. გაინტერესებთ რა შეიცვალა მას შემდეგ რაც აქ ვარ? ჩემმა მოსწავლეებმა ქართული ისწავლეს. ძალიან კარგად ლაპარაკობენ. ქართულ განათლებასა და ინოვაციებზე ბევრი რამ გაიგეს. ერთმა კი გასულ წელს უნივერსიტეტში სწავლა დაიწყო. ვერავინ იფიქრებდა, რომ აზერბაიჯანელი ამას მოახერხებდა.

მინდა პროექტი ამერ-იმერზე მოგიყვეთ, რომელიც გასულ წელს განვახორციელებს. ეს იყო ახალგაზრდა აზერბაიჯანელებისათვის, მათ საშუალება პქონ-ფათ ემოგზაურათ საქართველოს იმ კუთხეში სადაც ისინი ჯერ არასდროს ყოფილან. ჩვენ გავემგზავრეთ დასავლეთ საქართველოში, ჩემი ბაბუის სოფელში, მოსწავლები ცხოვრობდნენ ჩემთან და ჩემს მეზობლებთან. პროექტის მიზანი იყო ინტეგრაცია, ორივე მხარის დაახლოება და ამ პროცესში ჩართვა. მეგრელებმა გააცნობიერეს, რომ აზერბაიჯანელები მათგან სულაც არ განსხვავდებიან. მივიჩნევ, რომ სწორედ ასეთი ურთიერთობები უწყობს ხელს სტერეოტიპების დანგრევას და აღამიანებს აახლოებს ერთმანეთთან.

ნინი მანია 14 წლის

2. ადგილი: „დრო ყველაფრის გურალიაო..”

გვიან ვიქორწინე, 29 წლის ასაკში. ჩემი ქმარი 39 წლის იყო. ერთ წელიწადში შეგვეძინა ბიჭი, რომელსაც ირაკლი დავარქვით. მისი დაბადება იყოჩემი ტრაგედია, რადგან ოპერაციის შემდეგ ჩემი ოცნება, მყოლოდა ბევრი შვილი, დაიმსხვრა. მეტს ვეღარ გავაჩენდი. არადა მინდოდა ხუთი შვილის დედა გავმხდარიყავი. მშობიარობის შემდეგ ძალიან განვიცდიდი ყველაფერს. ბუნებას, ადამიანებს, მთელ

სამყაროს. იმ პერიოდში დავიწყე ლექსების წერაც. ღამით ხშირად ვდებოდი საწოლიდან და ვწერდი ლექსებს ჩემს შვილზე, სიყვარულზე, მეგობრობაზე, სამშობლოზე და ადამიანურ ტკივილებზე. ორი ქანი მყავს, მე დედაჩემის ერთადერთი ქალიშვილი ვარ. ჩემმა ქმება ახახი შექმნეს, დედაჩემს კი სოფელში მარტოს მოუწია ცხოვრება. ბოლოს ისეთი ავადმყოფობა შეხვდა, რომელიც არ იკურნება. მისგან შორს მყოფი, ვერ ვზრუნვავდი, ვერ ვეხმარებოდი სათანადოდ და ამას ძალიან განვიცდიდი. ვცდოლობდი ჩემი ტკივილი და განცდები არავის შეემ-

ჩნია. საბოლოოდ კი მისი დახმარება ვერ შევძელი და დედა გარდაიცვალა. ამბობენ, დრო ყველაფრის მკურნალიაო. მას მერე დიდი დროგავიდა, ჩემი ბიჭი გაიზარდა და ძალიან ბედნიერი ვარ, რომ დღეს ქმარი და შვილი მყავს. მათზე ძვირფასი არავინ გამარია.

ზაალ არქანია 19 წლის

3. ადგილი: „მიდეა ჩას ჟვილებს ჩამზა უკათასი მომავალი ჰერცეფი!..”

ვიქორწინე 18 წლისამ. ჩემი ქმარის მესამე ცოლი ვარ. ხუთი შვილი გაგვიჩნდა, მაგრამ ერთი დაგველუბა. სამი წელი გავიდა ლიზის გარდაცვალების შემდეგ. რაღაც პატარა საგანი გადაეყლაპა და გაიგუდა. გადარჩენა ვერ შევძლით. სახლი, სადაც ახლა ვცხოვრობთ, ერთ-ერთმა ჰუმანიტარულმა ორგანიზაციამ გადმოგცა. სახელმწიფო დახმარებას ვიღებთ, მაგრამ საკმარისი არაა ყველაფრისათვის. ჩვენს ოჯაში მარტო ჩემი ქმარი მუშაობს მუშად და ძალიან დაბალი ანაზღაურება აქვს. ყოველ დღე უამრავი პრობლემის წინაშე ვდგავართ. ლუკმა-პურისათვის დიდი ბრძოლა და წვალება გვიწევს, არ მინდა ჩემს შეიძლებაც იგივე პრობლემები ჰქონდეთ მომავალში. მათი უკეთესი მომავლისათვის ძალიან ვიბრძვი.

მარიამ ფიფა 15 წლის

ვიზიტი ჯვარში 2016 წლის ოქტომბერსა და აკტივური

ენერის გავათია სახლი

ოქტომბრის დასაწყისში, ერთი კვირის მანძილზე, იმუშავა მონიკა ბურქჰალტერმა, ტონი პარკანმა და ფრედი ვენგერმა ეწერის ბავშვთა სახლში ბავშვებთან ერთად. ამ სახლში ზრუნავები შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე 10 ბავშვზე. მათ დილით აკითხავს ავტობუსი სახლში და საღამოთი ისევ ავტობუსით ბრუნდებიან უკან. ბავშვთა სახლში მათ უვლიან, ხანდახან ერთად მღერიან და ცეკვავენ. სხვა ფორმით მათი დახმარება არ ხდება. როგორიცაა სწავლა, სპეციფიკური ინდივიდუალური უნარების განვითარება. ამიტომ ჩვენი პატარა პროექტით გვინდოდა შემოქმედებითად გვემუშავა მათთან. ჩვენი მთავარი ამოცანა და საზრუნავი გახლდათ ბავშ-

ვებისათვის სხვადასხვა მასალის გაცნობა, რათა მათ ამ მასალების გამოყენება იოლად შესძლებოდათ. ვმუშაობდით თითებით, წყლის საღებავებით, ზეთის პასტელებით, ფლომასტერებით, ფერადი ფანქრებით, ნახშირით, წებო-ლენტებით და სხვა. რამოდემინემ ვერ შეძლო შეზღუდული შესაძლებლობის გამო ფანქრებით ხატვა, მაგრამ ძალიან დიდი მონდომებით და აქტიურად გვაჩვენებდნენ ნამუშევრებს, მაგალითად ალმებს, ნაჭრის ჩანთებს, რასაც ისინი თითებით, ან სხვა საბეჭდი საშუალებებით, მაგალითად როგორიცაა ღრუბელი, სამშენებლო ბლოკებით ქმნილნენ. სხვები სახატავ რვეულებში ხატავდნენ ძალიან კონცენტრირებულად და იჭერდნენ მონდომებით ფუნქს ნაზი მონასმების გასაკეთებლად. ზოგიც დიდ ფორმატს ირჩევდა სახატავად და თაბაზის ფურცლებს წებო-ლენტით კრავდა. აკეთებდნენ ასევე გრძელ გველის სკულპტურებს, რომ მერე მოეხატათ. კვირის დასასრულს ცალ-ცალკე შექმნილი ალმები ერთოკეზე დავამაგრეთ, როგორც საერთო ნამუშევარი და ბავშვთა სახლის ვერანდაზე გავჭიმეთ, როგორც დეკორაცია. მოხატული და დაბეჭდილი ნაჭრის ჩა-

თები სახლში წაიღეს და შშობლებს, დებს, ძმებს, ბებია-ბაბუებს დიდი სიამაყით წარუდგინეს და გააჩუქეს. ბავშვებმა ისევ რომ შესძლონ შემოქმედებითად მუშაობა, მათ ამისთვის დავუტოვეთ სხვადასხვა სამუშაომასალა, რომლის დიდი ნაწილი შევიცარიდან ჩავიტანეთ. ნაწილი კი საქართველოში, ბაზარში მოვიდიეთ. რადგან ეწერის ბავშვთა სახლში, რამოდენიმეს, გარკვეულ შეზღუდული შესაძლებლობების გამო არ შეეძლო მაკრატლის, ფანქრის და ფლომასტერების გამოყენება, ამიტომ მასალის გარკვეული ნაწილი გადავვეცით ერთ-ერთ საბავშვო ბაღს ჯვარში. მაწავლებლები ძალიან აღფრთოვანდნენ, რადგან მათ ნაკლებად მიუწვდებათ ასეთ მასალებზე ხელი.

ჩვენც გვიხარია მათი სიხარული და ვუსურვებთ ბავშვებს დიდ სიამოვნებას შემოქმედებით პროცესში.

ჯვარის სათეატრო გაცალლების საცერემონია (JCCEC)

2015 წელს, ჩვენთან ერთად, ჯვარის სათემო განათლების ცენტრმა მიიღო მონაწილეობა ლანგენტალის გაცვილითი კვირის ორგანიზებაში. ყოველ წელს სტუმრობს მირიამ ვენგერი JCCEC-ს, ატარებს კურსებს და აწყობს ლაშქრობებს მოზარდებისა და პატარებისათვის. 2016 წლის აპრილში JCCEC-ში გვქონდა ლანგენტალის გაცვლითი კვირის (ივნისი/ივლისი 2015) მიმოხილვა. საკითხავია, რომელი ეკონტაქტება შვეიცარიელ ამხანაგებს მას მერე? ალაბთ ფიქრობთ, ერთმა გაცვლითმა კვირამ რა შედეგი გამოიღოო. აღმოჩნდა რომ 10 მოსწავლე ეკონტაქტება ისევ მასპინძელ ოჯახს შვეიცარიაში და პროექტის ამხანაგებს. ზოგი ხანდახან ზოგიც ძალიან ინტენსიურად. პრეზენტაციაზე ეტყობოდათ როგორ განვითარდნენ, როგორი თავდაჯერებულები და დამოუკიდებლები გახდნენ. აღდგომის მეორე დღეს, ორშაბათს, მირიამი და JCCEC-ს მოსწავლეები წავიდნენ სალაშქროდ ენგურის წყალსაცავზე.

გზაში ვითამაშეთ და მდინარის პირზე პიქნიკი გვქონდა. უკან კი მოკლე გზით დაბრუნება გადავწყვიტეთ, სადაც მდინარის მეორე მხარეს დაკიდებული ხიდით უნდა გადავსულიყავით. ხიდის ბოლოს ქვიდან ქვაზე გადახტომა მოგვიწია. უცებ დიდებმა პატარები შემოისვეს ზურგზე და ასე მივაღწიეთ ნაპირს. ზოგიერთს ფეხი დაუსველდა.

2016 წლის ოქტომბერში მირიამი ერთი კვირის მანძილზე კრეატიულ-ხელსაჭმის შუადღის კურსებს, რომელშიც 30-მდე ბავშვი იღებდა მონაწილეობას.

მათი ასაკი იყო 7-დან 15 წლამდე. ჩვენ ვხატავდით, ვქმნიდით სამაჭურებს და სხვადასხვა ნივთებს. დამხმარედ მუშაობდა JCCEC-ს პრაქტიკანტი გერმანიიდან ფილიპ ქლაინე. მოზარდები მირიამსა და ფიპლიპს ეხმარებოდნენ თარგმანი სპეციალურად პატარებისთვის, ყველაფერი რომ მორჩებოდა და მივაღაბებდით, დასასრულს ყოველთვის ვთამაშობდით JCCEC-ს ეზოში. ვაბამდით თოქს და ვცდილობდით ზედ გავლას და ბალანსირებას ჩამოვარდნამდე. ბოლო დღეს წავედით სალაშქროდ. წავიღეთ საჭმელი, სასმელი პიკნიკისათვის და წავედით ჭკვალებში ეკლესის სანახავად. ერთი უძველესი მუხის ძირში გავმართეთ პიკნიკი და ვითამაშეთ. უკანა გზაზე რამოდენიმემ გადაწყვიტა წასულიყვნენ სამ ქვაზე, რაც დიდ თავგადასავალს პპირდებოდა იყო ის, რომ მათ შესაფერისი ფეხსაცმელი არ ეცვათ, რომ ქვიანი, მიუდგომელი იდგილი იოლად დაელაშქრათ. მიუხედავად ყველაფრისა ძალიან ნასიამოვნები, სასიამოვნოდ დაღლილები და კმაყოფილნი დავბრუნდით ჯვარში.

ჭვარის სათემო განათლების ცენტრი სთავაზობს კურსებს როგორც ახალგაზრდებს ასევე ზრდასრულებს. ცენტრი ორიენტირებულია გერმანულ საჭარო სკოლების მოდელზე, რაც ნიშნავს: ყველამ შესძლოს სასურველი განათლების მიღება, დისკუსიებში მონაწილეობა და მოხსენებებზე დასჭრება, სხვადასხვა თამაშებსა და აქტივობებში ჩართვა, იმის მიუხედავად თუ როგორია მათი სოციალურ-ეკონომიკური შესაძლებლობები. 2010 წელს დაარსდა გერმანიის ზრდასრულთა განათლების ასოციაცია (DVV International) ზემო სკანდალში, ევროპული პროექტების მხარდაჭერით. სპეციალურად იძულებით გადაადგილებულ პირთათათვის, სადაც Jcec დევნილებს სთავაზობს კომპიუტერის კურსებს, კომერციულ ტრენინგებს, შუაღლის კურსებს სპეციალურად მამაკაცებისათვის, შექმნილია ჭვეული ქალთა უფლებებისათვის, ინგლისურის კურსებს ბავშვებისათვის, პორჩის საღამოებს და კიდევ უფრო მეტს. ბოლო წლების განმავლობაში Jcec-მ ევროპული პროექტების დახმარებით ასევე სხვადასხვა ღონისძიებები განახორციელა. პროექტები მოიცავდა თემებს, როგორიცაა მიგრაცია, ქალთა უფლებები, ჭანდაცვა. ამ დროისათვის კი მიმდინარეობს სხვადასხვა პროექტები:

1. „People on the Move: Addressing challenges of migration and providing alternative opportunities.“ - დონორი EU, Dvv-international
2. „Non-formal Education for Local and IDP Community Representatives.“ - დონორი Dvv-international
3. „ახალგაზრდები წარმატებული მომავლისათვის“ - დონორი PH-international
4. „ფინანსური განათლება“ - დონორი „შპარკასე საქართველო“

ენჯერის მართავს მაია ჭანტურია. ბავშვთა ექიმი და ორი შვილის დედა. ის პასუხისმგებელია ფინანსების მოძიების საქმეში, პროექტების განხორციელება განვითარებაში. ამასთანავე იგი უძღვება სამედიცინო კურსებს. მისი მარჯვენა ხელია მანონი ფიფია, რომელიც ბუღალტრულ, აღმინისტაციულ საქმეებს აგვარებს და ამავდროულად ატარებს კურსებს. ეხმარება აღამიანებს წვრილმან საქმეებში, როგორიცაა ღოკუმენტის დასკანერება, რამე კურსისათვის რეგისტრაციის გავლა, გადაუდებელი ოპერაციისათვის დაუყოვნებლივ თანხების მოძიება და სხვა. მანონი შეუჩერებლად, ამოსუნთქვის გარეშე, ორგანიზირებას უკეთებს ფინანსების მოსაძიებლად სხვადასხვა

ღონისძიებებს, როგორიცაა კონცერტი, ფლაერების დარიგება, ხშირად უწევს კარიდან კარზე სიარული, რომ უმნიშვნელო თანხაც კი როგორმე შეაგროვოს. კიდევ ერთი თანამშრომელია ნუგზარ შანავა, რომელიც უძღვება ახალგაზრდულ კლუბს, შუაღლეებს მამაკაცებისათვის და კომერციულ ტრენინგებს. მას აქვს დამთავრებული საერთაშორისო ურთიერთობების ბაკალავრი. მისი კურსები განსაზღვრულია ყველასათვის, მიუხედავად იმისა, ვის რა განათლება აქვს მიღებული. ყველაზე ახალგაზრდა თამანშრომელია ზაალ არქანია. ის არის ახალგაზრდული პროექტის „Nonformelle Bildung für Einheimische und Binnenflüchtlinge“, კოორდინატორი. 2017 წლიდან ზაალი მუშაობს მოხალისედ ertad.gemeinsam-სთვის. ის გვეხმარება ღონისძიებების მოწყობაში და გვამცნობს იმ ადამიანთა შესახებ, რომელთაც გადაუდებელი დახმარება სჭირდებათ და მათ ყურადღებას არავინ აქცევს. ზაალს კი მომავალი წლის მოხსენებაში გაგაცნობთ უფრო კარგად.

იცხოვის მაია ჭანტურიასთან

როგორ ფიქრობ, რა არის დღეს ყველაზე დიდი პრობლემა საქართველოში?

ერთის მხრივ უმუშევრობა და არასაქმარისი ფინანსები ახალგაზრდებისათვის, უპერსპექტივობა, მეორეს მხრივ კი არაკომპეტენტური, არასაქმარისი ცოდნა, პროფესიონალების სიმწირე. საქართველოში არამარტო ცოტა სამუშაო ადგილია, არამედ არაკვალიფიციური კადრები. ძალიან დაბალია სწავლების ხარისხი ბევრ სკოლაში, მოტივაცია არ გააჩნია როგორც მასწავლებელს, ასევე მოსწავლეს.

როგორ ფიქრობ როგორი იქნება ჭვარის სათემო განათელბის ცენტრი 5 ან 10 წელიწადში?

გვინდა ქალაქი ჭვარი გამოვაცოცხლოთ. ავამაღლოთ ცხოვრების დონე. როგორმე უნდა შევაჩეროთ კვალიფიციური კადრების მიგრაცია უცხოეთში და დიდ ქალაქებში. ახლაგაზრდები ძალიან მოტივირებულნი არიან, რომ ფეხზე დაღვეს ქვეყანა და სისტემა გაიმართოს. გაიხსნას კაფე ახალგაზრდებისათვის, სადაც ისინი ერთმანეთს შეხვდებიან, ასევე სუვენირების მაღაზია. საბოლოო ჯამში გვინდა უხცო ქვეყნებისგან მიღებული დახმარების გარეშე, დამოუკიდებლად შევძლოთ საარსებო მინიმუმის გამომუშავება და მომსახურების სფეროების გამართვა.

რა არის შენი მოტივაციისა და ენერგიის წყარო?

მე მინდა რაიმეს მივალწიოთ, წინ წავიდეთ, რომ მომავლი თაობებისთვის რაღაც დარჩეს, შეიქმნას. ჩემი შეილები ამ ქვეყანაში იზრდებიან, ამიტომ ეს ჩემს პირდაპირ მოვალეობად მიმაჩნია, მათი მომავლისათვის ზრუნვა. ყველა წუწუნებს, რომ ქვეყანა განუვითარებელია, მაგრამ ვინ განავითარებს? ჩვენ, შენ და მე. ჩვენ თვითონვე უნდა გავხდეთ აქტიურნი! ყველაფერი ნელ ტემპში ვითარდება, მაგრამ ფაქტია წინ მიდის. არ გვაქვს უფლება პოლიტიკოსებს ველოდოთ! მოგეხსენებათ, რომ ჩვენ, ჩვენი შესაძლებლობის ფარგლებში, აქტიურად უნდა ჩავერთოთ პროცესებში და ერთობლივად, ერთმანეთთან თანამშრომლობით ბევრი ვაკეთოთ კარგი შედეგების მისაღწევად. ქვეყნის განვითარება, ახალი სისტემის შექმნა, მენტალობის შეცვლა. ეს ის ყველაფერია, რასაც წლები სჭირდება. ძალიან ბევრი საქმეა საკეთებელი!

აკადემიური აიღე?

არ დაგიგეგმავს ჯერ არდადეგები?

პენსიაში გახვედი და მაინც გინდა საქმე აკეთო?

ჩვენი ორგანიზაცია აწყობს პოლიტიკებს ეწერის ბავშვთა სახლში და ასევე ჯვარის საფმოვანათლების ცენტრში.

დაგვიკავშირდი ნებისიერ დროს!

სკოლის ავტობუსი და ეართულ-გერმანული სახლის საზაფხულო სკოლა

საზაფხულო სკოლა, რომელიც ეკუთვნის ქართულ-გერმანულ სახლს ზუგდიდში, არაა ხელმისაწვდომი ბევრი მოსწავლისათვის ორი მიზეზეს გამო: ოჯახებს არ გააჩნიათ ფინანსები, რომ ზაფხულის სკოლის გადასახადი დაფარონ და არ არსებობს საზოგადოებრივი ტრანსპორტი, რომ სხვადასხვა სოფლიდან, სამხერ ან ხუთჯერ კვირაში, მოსწავლეების ქალაქში წასვლა და მათი ისევ სახლებში დაბრუნება შეიძლებოდეს.

„მე ვსწავლობ გერმანულს, რადგან მინდა გერმანიაში მივიღო უმაღლესი განათლება,,
ინგა სამელია, 14 წლის

„მე ვსწავლობ გერმანულს, რადგან მინდა ევროპული ქალაქების გაცნობა და მოგზაურობა,,
ანი მატუა, 11 წლის

2016 წელს ისევ დავეხმარეთ ქართულ-გერმანული სახლის საზაფხულო სკოლას. ამჯერად დაგაფინანსეთ არამარტო ტრანსპორტის ხარჯები, არამედ კურსის გადასახადიც. წალენჯიხის რაიონში 30 სკოლიდან მხოლოდ 3 ასწავლის გერმანულს. ამ 2 სკოლიდან შეირჩა საუკეთესო მოსწავლეები, ვინც სურვილი გამოთქვა საზაფხულო სკოლაში წასვლაზე, მაგრამ ფინანსები არ გააჩნდათ ამისთვის. სულ დავეხმარეთ 11-16 წლის ასაკის 10 მოსწავლეს, აქედან 7 გოგო და 3 ბიჭი.

საზაფხულო სკოლა მუშაობს ერთი თვის მანძილზე, 3-4 დღე კვირაში. კვირის ბოლოს კი სხვადასხვა ექსკურსიები და სპორტული აქტივობები ეწყობა. 2016 წლის საზაფხულო სკოლის დასასრულს მოეწყო ივნენთი, რომელშიც ჩვენი მოსწავლეებიც იღებდნენ მონაწილეობას. თამაშობდენ თეატრალურ მოკლე სცენებს, ზოგი მღეროდა და ზოგიც ღონისძიებას უძღვებოდა.

ქართულ-გერმანული სახლის დირექტორისგან მივიღეთ გამოხმაურება, რომ ჩვენი 10 მოსწავლე ყველაზე მოტივირებული იყო და მათგან რამოდენიმე ძალიან ნიჭიერი ენის ათვისებაში.

„ვნატრობდი, საზაფხულო სკოლა კიდევ დიდხანს გაგრძელებულიყო,,
გელა ფიფია 13 წლის

„ყველაფერი იყო უმაგრესი!,
მარიამ შონია 14 წლის

„საზაფხულო სკოლაში ყველაფერი მომეწონა. სწავლების ხარისხი, აქტივობები გასართობად, ექსკურსიები შაბათობით და ასევე დუელი საჭმლის მომზადებაში, რომ ენა თამაშით გვესწავლა,,,
სალომე ქანთარია 12 წლის

ახლახანს ვესტუმრეთ საჯარო სკოლას ტყაიაში. რომელიც მდებარეობს აფხაზეთის ოკუპირებული ტერიტორიიდან 5 კილომეტრში. სკოლის დირექტორმა გვთხოვა, რომ მისი გემანული ენის მოსწავლეებს ძალიან უნდათ საზაფხულო სკოლის შესარჩევში მიიღონ მონაწილეობა და ქართულ-გერმანული სახლის საზაფხულო სკოლას ესტუმრონ. ასევე მივიღეთ ძალიან ბევრი მიმართვა მოსწავლეებისაგან, დავაფინანსებდით თუ არა კიდევ მონაწილეებს საზაფხულო სკოლისათვის. აღსანიშნავია მოსწავლეების მონაბეჭდი, იმის იმედით, რომ ისინი შეირჩევიან და მოხვდებიან საზაფხულო სკოლაში. ამიტომ მთელი წლის მანძილზე ინტენსიურად ეუფლებიან გერმანულს.

ბოლოს საზაფხულო სკოლის მონაწილეებს ვკითხეთ რა იყო მათი საყვარელი სიტყვა გერმანულად.

„Entschuldigung“ (ენთშულდიგუნგ-ბოდიში)

ანი მატუა 11 წლის

„so-so Iala“ (ზოზო ლალა-ისე რა)

იაკობ ქანთარია 13 წლის

„lesen“ (ლეზენ-კითხვა)

გელა ფიფია 13 წლის

„buch.“ (ბუხ-წიგნი)

ინგა ზამელია 14 წლის

„schon.“ (შონ-უკვე)

მარიამ შონია 14 წლის

„natürlich.“ (ნათიურლიპ-რათქმაუნდა)

ნინო ჩხაპელია 14 წლი

„Liebe Miteinander.“ (ლიბე მითაინანდერ-ძვირფასებო)

ზურაბ აკობია 16 წლის

გინდა დაქმარო ამ პროექტს?

თითოეულ ბაგშეს სჭირდება 70 ფრანკი

ერთი თვის სკოლის გადასახადია 50 ფრანკი

ექსკურსიებში მონაწილეობა 10 ფრანკი

ტრანსპორტი ერთი თვის მანძილზე 10 ფრანკი

ქართულ - გერმანული სახლი

მარიამ ფიფა (15) და ნანა ჭავჭავაძე (15)

ქართულ-გერმანული სახლი (GDH) არსებობს 2004 წლიდან. რომელიც ზრუნავს გერმანული ენის სწავლების დონის გაუმჯობესებაზე სკოლებსა და უნივერსიტეტებში, ზუგდიდში. ქართულ-გერმანული სახლი სთავაზობს გერმანულის კურსებს ყველა მოსწავლეს, სხვადასხვა ასაკისა და სოციო-ეკონომიკური მდგომარეობის ადამიანებს.

გერმანული ისტავლება უკვე შექმნილი სასწავლო გეგმის მიხედვით. კურსები დაყოფილია საფეხურებად, მონაწილის სურვილისა და ცოდნის დონის მიხედვით. კონსულტაცია უფასოა. ასევე უფასოდ შეუძლია ისარგებლოს ყველამ წიგნებით, გერმანული ბიბლიოთეკიდან.

ორგანიზაციას უნდა ქართულ-აფხაზურ კონფლიქტის მოგვარებას, ასევე საგანმანათლებლო და ბიზნეს სექტორის განვითარებას მშვიდობისათვის, ხელი შეუწყოს და ამით დახმარება გაუწიონ ღარიბ ფენებს, რათა გატარდეს რეფორმები. ქართულ-გერმანულ სახლს ასევე სურს ხელი შეუწყოს დემოკრატიის განვითარებას. მთავარ პრიორიტეტებს წარმოადგენს ადამიანის უფლებები, მშვიდობის ხელშეწყობა და გენდერული თანასწორობა.

ქართულ-გერმანული სახლი სთავაზობს გერმანულის ინტენსიურ პროგრამებს გერმანიის საელჩოს მხარდაჭერით, გოეთე ინსტიტუტის, DAAD-ისა და ZFA-სთან თანამშრობლობით.

ქართულ-გერმანული სახლი ასევე მუშაობს გაეროს დამკვირვებლებთან საქართველოში UNOMIG (United Nations Observer in Georgia). კვირაში ერთხელ ხვდებიან გაეროს მისის წარმომადგენლებს და ეცნობიან სხვადასხვა ქვეყნების გაცვლით პროგრამებს.

2008 წლიდან ფუნქციონირებს ქართულ-გერმანული სახლის საზაფხულო სკოლა. სასწავლო გეგმა შეიცავს საინტერესო სწავლების ფორმებსა და თემებს. მაგ: მოგზაური, ქართულ-გერმანული სიმღერები, სპორტული შეჯიბრებები, ფილმების ყურება, ტექსტის შექმნა გაზეთისათვის და სხვა.

აუცილებლად უნდა ითქვას, რომ ეს პროექტები, თითქმის ყოველ ზაფხულს, გოეთე ინსტიტუტის ხელშეწყობით იმართება. ეს პროექტები ტარდება

და ყველაფერი ისტავლება თანამედროვე ევროპული მეთოდებით, რომელიც მოიცავს შემოქმედებით, კულტურულ და სპორტულ აქტივობებს. დაინტერესებულთა რიცხვი ყოველ წელს იზრდება, რაც საზაფხულო სკოლის წარმატებაზე მიანიშნებს. მონაწილეებს შორის ყოველთვის არის რამოდენიმე მოსწავლე აფხაზეთიდან.

როგორც ზემოთ მოგახსენეთ, მოსწავლეები კვირაში ერთხელ მიღიან სალაშეწროლ. ზუგდიდი, ხობი, ჭვარი და სხვა ლამაზი ადგილების მოსანახულებლად, რათა გაეცნონ კულტურულ და ისტორიულ ღირსშესანიშნაობებს. არსებობს შეჯიბრი სახელად მზარეულთა დუელი, სადაც ძალიან ერთობიან მოსწავლეები. საზაფხულო სკოლის მთავარი დანიშნულება არამარტო გერმანული ენის შესწავლაა, არამედ პიროვნული ზრდა, სხვადასხვა შესაძლებლობების განვითარება. ამაღლვებელი ზაფხულის შემდეგ, მოსწავლეებს ძალიან ახარებთ სასწავლო წლის დაწყება და ერთი სული აქვთ, როდის მოუკეთებიან თანაკლასელებს ზაფხულის განცდებსა და შთაბეჭდილებებს.

ინტერვიუ დირექტორთან

ახლა კი, უფრო მეტი ინფორმაციისათვის გავესაუბრებით იზოლდა გორგაძეს, ქართულ-გერმანული სახლის დირექტორს.

ქალბატონი იზოლდა, რა არის საზაფხულო სკოლის მთავარი მიზანი?

საზაფხულო სკოლის მთავარ მიზანს წარმოადგენს მოსწავლეებს მისცეს შანსი, ისტავლონ გერმანული ენა ხალისით და პრაქტიკულად გამოიყენონ იგი.

როდის იწყება საზაფხულო სკოლა?

ზაფხულის არდადეგებზე. ოუმცა ყოველთვის ვითვალისწინებთ მშობელთა გეგმებს, რადგან ზოგი მიღის დასასვენებლად ბავშვებთან ერთად, ამიტომ წინასწარ ვუთანხმებით ოჯახებს.

ასაკი როგორაა? ყველას შეუძლია მონაწილეობის მიღება?

კი, რათქმაუნდა. ნებისმიერი ასაკის ადამიანს შეუძლია მოვიდეს და ისწავლოს ჩვენთან.

აქტივობებზე რას გვეტყვით?

ყოველთვის ვცდილობთ რაიმე კრეატიული და გასართობით დავკავდეთ, ვაწყობთ შექიბრებს, ლაშქრობებს, ვუყურებთ ფილმებს და ვდგავთ სპექტაკლებს.

ჩაუცებში განაწილება რა კრიტერიუმებით ხდება?

როგორც უკვე გაიგეთ, სხვადასხვა ასაკისაა მოსწავლეები. ამიტომ კრიტერიუმი მხოლოდ გერმანული ენის ცოდნის დონეა და არა ასაკი.

სამომავლოდ რას გევმავთ? არის რაიმე, რის შეცვლასაც ფიქრობთ?

ჩვენ სულ ვცდილობთ ყოველ წელს რაღაც ახალი შევთავაზოთ მოსწავლეებს.

მოსწავლეთა ჟთაპეჭდილებები

ზემოთ მოყვანილი ინტერვიუდან ვფიქრობთ, რომ გარკვეული წარმოდგენა შეგექმნათ ქართულ-გერმანულ სახლზე და საზაფხულო სკოლაზე. ახლა კი გავეცნოთ მოსწავლეთა შთაბეჭდილებებს, ვინც საზაფხულო სკოლას სტუმრობდა.

„ზაფხულში სკოლა მთავრდება და ყველა ისვენებს, ყველა ცდილობს ეს დრო სასიამოვნოდ გაატაროს, მაგრამ ხანდახან მოსაწყენია ხოლმე, მაგალითად ჩემთვის. მე ძალიან ბედნიერი ვარ, რომ საზაფხულო სკოლაში ვარ და აქ ძალიან ბევრი მეგობარი შევიძინე, ვისწავლე გერმანული, გავიგე ძალიან ბევრი რამ, გერმანელებსა და მათ კულტურაზე, მათ ტრადიციებზე. აქამდე დიდად არ მაინტერესებდა. მართალია გერმანულად ძალიან კარგად არ ვლაპარაკობ, მაგრამ მთავარი ისაა, რომ მოტივირებული ვარ და ძალიან მინდა უკეთესად ვისწავლო. დიდი მადლობა საზაფხულოსკოლას. მის გარეშე ბევრ რამეს დავკარგავდი!“

სოფო ძაძუ

„მე ვარ ქართულ-გერმანული სახლიდან! ამ სიტყვებს დიდი სიამაყით ვამბობ, მას შემდეგ, რაც საზაფხულო სკოლაში ვიყავი. არასდროს დამავიწყდება იქ გატარებული დრო. მახსენდება როგორ მინდოდა მონაწილეობის მიღება, მეტის მოსმენა, გაგება და აღმოჩენა. ძალიან ბევრი მეგობარი შევიძინე და რომ არა საზაფხულო სკოლა, ალბათ მათ ვერასდროს შევხვდებოდი. დიდი მადლობა საზაფხულო სკოლას რომ გამიძლიერო გერმანული ენის სიყვარული და სურვილი, სამომავლოდ გავაგრძელო გერმანულის სწავლა. ქართულ-გერმანული სახლი არის ადგილი, სადაც ადამიანები ერთმანეთს ეხმარებიან. ქართულ-გერმანული სახლი ჩვენი სახლია!,“

ქრისტინე ხვიჩია

დღეს ზუგდიდში, ქიტიას 29 ნომერში მდებარეობს ქართულ-გერმანული სახლი. დირექტორი იზოლდა გორგაძე. 2017 წელს ისევ იქნება საზაფხულო სკოლა. ვიმედოვნებთ, რომ უფრო და უფრო მეტი ბავშვი დაინტერესდება ამით და ლამაზი დროის გატარებას შეძლებენ. ეს მათი შანსია უკეთესი მომავლისთვის.

ქართულ-გერმანული სახლი ჩვენი სახლია!

2016 წლიდან ჩვენს ორგანიზაციას ეხმარება ორი მოსწავლე გაცვლითი პროექტიდან. 15 წლის მარი ფიფია და ნანა ჭანტურია ჯვარიდან. ისინი გვეხმარებიან სხვადასხვა აქტივობების ორგანიზებაში, ტექსტების თარგმნაში. ამ მოხსენებისათვის მათ მოამზადეს სტატია ქართულ-გერმანულ სახლზე. 2013 წლიდან მარი და ნანა გერმანულ ენას სწავლობენ და უკვე ახერხებენ კომუნიკაციას გერმანულ ენაზე.

მარი ჭიფია

„გამარჯობა, მე ვწერ ამ წერილს რომ გაგეცნოთ. მე მარიამ ფიფია ვარ საქართველოდან და ვცხოვრობ მშობლებთან ერთად ჯვარში. ვარ 15 წლის და ვსწავლობ ჯვარის პირველ საჯარო სკოლაში, 10-ე კლასში. ყოველდღე სულ რაღაცით ვარ დაკავებული და ხანდახან ქაოსიც მაქვს, მაგრამ მიუხედავად ყველაფრისა, მაინც მშვიდია ყველაფერი და იოლი. ჩემი დილა ზუსტად ისეთივე კონვენციურია, როგორც მილიონი სხვა ადამიანის ამ პლანეტაზე. ყოველ დღე მივდივარ სკოლაში, ვიღებ დამატებით გაკვეთილებს და შემდეგ ვაკეთებ საშინაო დავალებებს შუა ღამემდე. ვარ ასევე სპორტში აქტიური და ვთამაშობ სიამოვნებით კალათბურთს. ყველა-

ზე მაგარი საშუალებაა ფორმის შენარჩუნებისათვის, განტვირთვისა და საკუთარი თავის გამოხატვისათვის. მიუვარს მუსიკა, დიდ სიამოვნებას ვიღებ გოტარაზე და ფორტეპიანოზე დაკვრით. მუსიკა ის, რაც განტვირთავს და ბედნიერს მხდის.

მოხალისედ მინდა ertad.gemeinsam-სთვის ორი მიზეზის გამო ვიმუშაო. ერთ-ერთი მიზეზი არის ის, რომ მიუვარს ახალი გამოწვევები. ვფიქრობ ძალიან ბევრ სიახლეს გავეცნობი და ახალს ვისწავლი. ჩემს კომუნიკაციურობის ხარისხს გავიუმჯობესებ, გავიცნობ ბევრ საინტერესო ადამიანს და პროფესიულად განვავითარებ ჩემს თავს. მიმაჩნია, რომ ჩემს პროფესიულ საქმიანობას ეს სამომავლოდ ძალიან წაადგება და იმედი მაქვს ამით სხვებსაც დაგვეხმარები. ვფიქრობ, რომ გავხდები უფრო თავდაჯერებული და მჯერა, ძალიან მაგარ გამოცდილებას მივიღებ.

ხშირად ცნობისმოყვარეობა მქლავს, თუ როგორი იქნება ჩემი მომავალი. შემიძლია ვთქვა, რომ ძალიან მიზანსწრაფული ადამიანია ვარ. როგორც ყველას, ასევე მეც, მინდა წარმატებული ვიყო. წარმატება კი, ჩემთვის იმ მიზნების მიღწევას ნიშნავს, რაც დავისახე.

მიზნები ზოგი პირადულია, ზოგად-ადამიანური და გარკვეული ნაწილი პროფესიული. ამისათვის კი მჭირდება ხარისხიანი განათლების მიღება, რომ მომავალში კარგი სამსახური მქონდეს, სადაც ბენდიერი ვიმუშავებ და სოლიდური ანაზღაურება მექნება. სამწუხაოდ თუ საუბედუროდ, ჯერ არ ვიცი რომელ პროფესიას დავეუფლები. იცით, ძალიან რთული და დიდი საქმეა კარიერის შექმნა, ამისათვის მნიშვნელოვანია მიღლი სწორი გადაწყვეტილება პროფესიის არჩევის დროს. ადამიანი ყველაზე დიდ დროს პროფესიულ საქმიანობას ახმარს, ამიტომ უნდა მოვიფიქროთ ძალიან ზუსტად თუ ვინ ვართ და რისი კეთება ვარინდა. რადგან მიმაჩნია, რომ წარმატებას ვერ მიაღწევ, თუ ის საქმე ბენდიერებას არ განიჭებს რასაც აკეთებ. როცა სამსახური ადამიანს სიამოვნებას არ ანიჭებს, ის ვერასდროს ჩადებს მთელ ენერგიას ამ საქმეში. ესაა რის გამოც ჯერჯერობით თავს ვიკავებ რამე კონკრეტული პროფესია ავირჩიო. ჩემი ინტერესები შეიცვალა რაც გავიზარდე, ახლა მინდა ექიმი გავხდე სხვადასხვა მიზეზების გამო. ვფიქრობ, რომ ესაა ის პროფესია რასაც ჩემი ჰქვია. ადამიანების დახმარება და გადარჩენა საუკეთესო რამ იქნება რასაც შევძლებ.

მიუხედავად ყველაფრისა არ მგონია, რომ ეს საბოლოო გადაწყვეტილებაა. როგორც ყოველთვის, მინდა საკუთარ თავთან გულახდილი ვიყო გადაწყვეტილების მიღებისას, რადგან არ მინდა ვიცხოვრო იმით და ვაკეთო ის, რასაც ჩემგან მოელიან, არამედ სწორედ ისე, როგორც ეს მართლა მე მინდა.

ესეიგი, მე მინდა სამსახური, რომელიც მოტივაციას გამიძლიერებს და ბედნიერს გამხდის მუშაობის პროცესში. არ მინდა წლების მერე რაიმე ვინანო. მინდა ცხოვრება ღირებულს მივუძღვნა, რადგან ის ისედაც მოკლეა და რატომ უნდა ვაკეთოთ ისეთი რამ, რაც არ გვიყვარს და მთელი ჩვენი ცხოვრება ასე გავატაროთ?,,

ბი გაკვეთილებს, შემდეგ ისევ გბრუნდები სახლში, ვაკეთებ საშინაო დაგალებებს შემდეგი დღისთვის. სკოლაში ვსწავლობ გერმანულს და ინგლისურს, რადგან უცხოენები მაინტერესებს. ასევე მივსდევ სპორტს. ვთამაშობ სკოლის გუნდში და ეს მეხმარება კარგ ფორმაში ვიყო. განსატვირთად ასევე ძალიან კარგია კალათბურთის თამაში. წიგნების კოთხვა კი, თავისუფალ ღროს, ჩემი ყველაზე საყვარელი საქმეა. ამიტომ ხშირად მივდივარ ბიბლიოთეკაში და კიდევ მიყვარს მუსიკის მოსმენა.

ertad.gemeinsam-სთვის მოხალისედ მინდა ვიმუშაო, რადგან კარგი საშუალებაა წარმატებული გავხდე. მიმაჩნია, რომ გამოცდილება, რასაც მივიღებ, სამომავლოდ გამომადგება. დარწმუნებული ვარ ბევრ ახალს და საინტერესო რამეს ვისწავლი. მიყვარს ადამიანებთან კონტაქტი და ამიტომ მიმაჩნია, რომ ამ საქმეს კარგად გავართმევ თავს. ძალიან ბევრს ვსწავლობ ახალგაცნობილი ადამიანებისაგან, მათთან ურთიერთობა მეხმარება ცოდნის გაღრმავებაში.

კიდევ კარგი, ამ მომენტისათვის ბევრი ღრო მაქვს, რომ კარგად დავფიქრდე მომავალზე. სკოლის დამთავრების შემდეგ იწყებს დამოუკიდებელ ცხოვრებას მილიონობით ადამიანი. არც ისეთი იოლია, 2000 პროფესიიდან ერთი აირჩიო. ზოგი მოსწავლე მშობლების დახმარებით ირჩევს პროფესიას, ზოგიც კი აბიტურიენტობის შემდეგ ვერ იღებს გადაწყვეტილებას. უმნიშვნელოვანესი და ურთულესია აირჩიო პროფესია სამომავლო კარიერისათვის. სანამ რაიმეს გადაწყვეტ, ძალიან ბევრი ფიქრია საჭირო იმაზე, თუ ვინ ხარ, რა გამოგდის ყველაზე კარგად, რისი კეთება განიჭებს სიამოვნებას. ძალიან კარგია, თუკი მოსწავლე სკოლის პერიოდში მომავლი პროფესიის არჩევას შეძლებს, ეს იქნება მისთვის უკვე დასახული მიზანი და ყველაფერს გააკეთებს მის მისაღწევად და ზუსტად ეცოდინება, თუ რა საგნები უნდა აირჩიოს სწავლის პერიოდში. საბოლოოდ მინდა, რომ ჩემი ცხოვრება არ იყოს ერთფეროვანი, იყოს საინტერესო და ჩემი პროფესიით სხვების დახმარებაც შევძლო,,,

ნანა ჭარელია

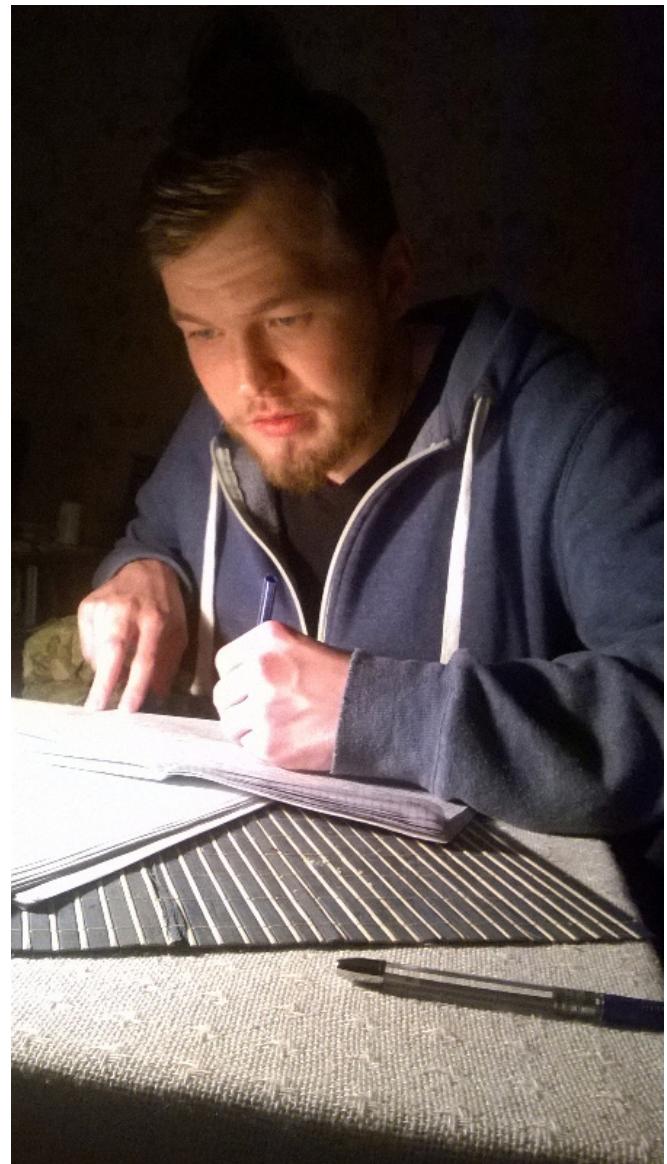
„გამარჯობა. ამ წერილით მინდა გაგეცნო. მე ნანა ჭანტურია ვარ 15 წლის, საქართველოდან და ვცხოვრობ ჯვარში. ვსწავლობ ჯვარის პირველ საჯარო სკოლაში, 10-ე კლასში.

მყავს ერთი ძმა, რომელიც 12 წლისაა. ყოველი დღე ჩემი ცხოვრებიდან თითქმის ერთმანეთს გავს. როგორც ყოველთვის მივდივარ სკოლაში, ვესწრე-

სიმსივნით დაკადეგული ლუკა დავითის მარცნალობა

ჩვენს ბოლო მოხსენებაში, გასულ წელს, გაცნობეთ ლუკა დაგიანთის შესახებ, რომელსაც 18 წლის ასაკში აღმოაჩნდა სიმსივნე თავის ტვინზე. ლუკა მონაწილეობდა გაცვლით პროგრამაში შვეიცარიაში. ექიმ ლაშა გოგოხიას დახმარებით მან იმჯურნალა გერმანიაში, ფრაიბურგის საუნივერსიტეტო კლინიკაში. როცა მოხსენება დაიწერა, ჯერ კიდევ არ ვიცოდით როგორ შედეგს გამოიღებდა ქიმიოთერაპია და დასხივება, ავადმყოფობის წინააღმდეგ. ამ მომენტისათვის გვაქვს კარგი ამბავი. ლუკა თავს კარგად გრძნობს. 2016 წლის თებერვალში, ბოლო დასხივების შემდეგ, ყოველ თვე საჭიროა კიდევ ხუთდღიანი ქიმიოთერაპია. ლუკა ძალიან კარგად იტანს წამლებს. რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, ლუკა ცხოვრობს სრულიად ნორმალური ცხოვრების წესით. სწავლობს უნივერსიტეტში პოლიტიკურ მეცნიერებებს, ეძებს სამსახურს, უნდა პრაქტიკანტად დაიწყოს მუშაობა, ხვდება მეგობრებს, მისდევს სპორტს...

ჩვენი ორიგანიზაცია აფინანსებს ქიომიოთერაპიას და MRI-ს, რომელიც ყოველ სამ თვეში ერთხელ უტარდება ლუკას. გულითად მაღლობას ვუხდით ფრაიბურგის პერსონალს, განსაკუთრებით ქალბატონ ბერტ ბათცს, დოქტორებს: ბარბარა გაისა და ქრისტიენ ნიმეიერს. ასევე განსაკუთრებული მაღლობა დოქტორ ლაშა გოგოხიას. ის აწვდის ოჯახს დაწვრილებით ინფორმაციას ლუკას ჭანმრთელობის შესახებ, აქტიურად ეხმარება მათ და სამედიცინო ჩევევებს აძლევს, თუ რა ფორმითაა საჭირო მკურნალობის გაგრძელება.

გინდათ ლუკას მკურნალობაში წვლილის შეტანა?
ამ მომენტისათვის მკურნალობის ღირებულებაა 5.760 ფრანკი წელიწადში.

MRI (უტარდება ყოველ სამ თვეში ერთხელ) ღირს 250 ფრანკი
კონსულტაცია ფრაიბურგში, გერმანიაში (ყოველ სამ თვეში) ღირს 330 ფრანკი

ქიმიოთერაპია სამი თვის მანძილზე ღირს 860 ფრანკი

საენის აკარატი 17 წლის თამუნა ციმინდიასათვის

ზაალ არქანიას მეშვეობით, ენჯეო ჯვარის სათემო განათლების ცენტრიდან, მოგვმართეს თხოვნით, რომ 17 წლის თამუნა ციმინტიას სჭირდება სმენის აპარატი. რომლითაც ის შეძლებს სმენის **20%-თ** გაუმჯობესებას. შემდეგ კი მასთან ლოგოპედი იმუშავებს.

თამუნა დადის ქუთაისში სმენადაქვეითებულთა საჯარო სკოლაში. კვირის ბოლოს კი სახლში ატარებს ოჯახის წევრებთან ერთად, ჯვარში. ჩვენმა ორგანიზაციამ ახალგაზრდა გოგოს **200** ევრო გადაურიცხა. უნდა აღინიშნოს აქვე, რომ ჯვარში ფული შეგროვდა საზოგადოებაში ღიად, დაუფარავად მისთვის. ხშირ შემთხვევაში კი, ეს ასე სულაც არაა. ოჯახის წევრები სირცხვილით მაღავენ ხოლმე შეზღუდული შესაძლებლობის აღამიანებს და ამაზე ღიად საუბარს ერიდებიან.

2016 წლის ივნისში თამუნამ მიიღო სმენის აპარატი. გაოცებული იყო, როცა ქუჩის ხმაური და ჩიტების ჭიკჭიკის მოსმენა შეძლო. ყველაზე სულის შემძვრელი კი, ის მომენტი იყო, როცა პირველად დედის ხმა გაიგო და მისი სიტყვები: „თამუნა, გემის ჩემი ხმა?“, გოგონა ტიროდა და იღიმოდა ერთდროულად. მას შემდეგ, რაც თამუნას სმენის აპარატი აქვს, გახდა ძალიან კომუნიკაბელური და დამოუკიდებელი.

ჩვენი ვებ გვერდი www.ertad.ch

2015 წლიდან, რაც ჩვენი ორგანიზაცია შეიქმნა, სიახლეებს და ინფორმაციას ვაწვდიდით დაინტერესებულ პირებს ძირითადად ფეისბუქ გვერდით. წელს კი შევქმნით ჩვენი ვებ გვერდიც www.ertad.ch, სადაც შესაძლებელია გაეცნოთ როგორც აქტუალურ, ასევე უკვე განხორციელებულ პროექტებს. თუ როგორ მუშაობს ჩვენი ორგანიზაცია, ვისთან ვთანამშრომლობთ საქართველოში. ასევე გარკვეული ინფორმაცია დევს ზოგადად საქართველოს შესახებ და

საინტერესო პორტრეტები პროექტიდან HOW. ვცდილობთ რომ საიტი პერმანენტულად გავააქტიუროთ, რომელიც საშუალებს გვაძლევს მხოლოდ მნიშვნელოვანი ინფორმაციის განსათავსებლად. პროექტები კი, რომელიც მიმდინარეობს და პროცესშია ამჟამად, მათ გასაცნობად უფრო ფეისბუქ გერდია ამისათვის რეკომენდირებული. თუმცა ყველა ვარიანტში ღირს ხანდახან საიტსაც და ფეისბუქშაც ეწვიოთ.

ჩვენ გისდით ყველას მადლობას და ვიყურებით მომავლისკენ

ძვირფასო მხარდამჭერებო!

მთელი გულით გიხდით მადლობას-thank you-Danke, რომ გვერდში გვედექით და მხარი დაგვიჭირეთ მეორე წელსაც. საქართველოში ბევრი რამის მოგვარება შევძელით მინიმალური სახსრებით. მაგრამ რათქმაუნდა არის ისეთი პროექტები, სადაც მეტი ფინანსებია საჭირო. მაგალითად როგორიცაა ქართულ-გერმანული სახლის საზაფხულო სკოლა. ასევე მკურნალობის ხარჯები სიმსივნით დაავადებულ ლუკასათვის ჯვარიდან. რომ არა თქვენი გვერდში დგომა, ბევრ პროექტს აღბათ ვერასოდეს განვახორციელებდით.

მომავალი წლისთვის ისევ გრძელდება სხვადასხვა პროექტები: ახალი HOW პორტრეტების შექმნა, ქართულ-გერმანული სახლის საზაფხულო სკოლა ისევ დაფინანსდება, ასევე ლუკას მკურნალობა. ზაფხულში ჩვენი გუნდიდან ორი გაემგზავრება ჯვარში და ახალგაზრდულ კლუბს ორი კვირით ეწვევა. ეს ნიშნავს ბევრ სასიამოვნო დროის გატარებას, ექსკურსიებს, პიკნიკებს, ინგლისურად რეპორტაჟების კითხვას, დისკუსიებს და ახალგაზრდების მოქლე პრეზენტაციებს. ასევე ვეწვევით ეწერის ბავშვთა სახლს და ჩავტანთ ტანსაცმელს, რომელიც ქალბატონნმა სუსანა ლუტცმა უკვე მეორედ ბერნში გადმოგვცა.

გვინდა აღვნიშნოთ აქვე, რომ მზადდება დიდი პროექტი გერმანულ ორგანიზაციასთან ერთად (Engagement Global GmbH). ჯვარის რეგიონში ვაყალბებთ სტუდიას, სადაც თემა იქნება უმუშევრობა ახალგაზრდებში და კადრების გადამზადება. საბოლოოდ კი გვინდა მივაღწიოთ იმას, რომ პოპულარული და დასაფასებელი გახდეს ხელობის დაუფლება. ივლისიდან სექტემბრამდე გვეყოლება გერმანიიდან ორი მოხალისე, სოციოლოგიის დოქტორი და სტუ-

დენტი. ისინი ჩაატარებენ გამოკითხვებს სკოლებსა და ოჯახებში. ბოლოს კი, შეაჯამებენ მონაცემებს. ძალიან დიდი ინტერესით ველით დასკვნებს მათი მხრიდან.

ჩვენი წლის მოხსენების ამ დოკუმენტს, რასაც ახლა თქვენ კითხულობთ, როგორც იქნა გრაფიკული დიზაინერიც გამოუჩდა. გიორგი კვინიკაძე ხელოვნების უნივერსიტეტის სტუდენტია ბერნში. ასევე ის თარგმნის ჩვენს მოხსენებებს გერმანულიდან ქართულ ენაზე. დიდი მადლობა მას ამისთვის!

ertad.gemeinsam-ი კვლავ ეძებს მასპინძელ ოჯახებს, გაცვლით პროექტში მონაწილე ქართველი მოსწავლეებისათვის. ასევე მასწავლებლებს, ვისაც აინტერესებს სკოლის გაცვლით პროგრამებში მონაწილეობის მიღება. დაგვიკავშირდით ნებისემიერ დროს.

გისურვებთ ყველას წარმატებულ წელს და იმედია მალე შევხვდებით, რამე პროექტში ან ღონისძიებაზე საქართველოში.

საუკეთესო სურვილებით!

ertad.gemeinsam-ის ორგანიზატორები

ქონტაქტი

Verein ertad.gemeinsam

c/o Fam. Wenger
Walkeweg 5
CH-4900 Langenthal

ertad.gemeinsam@gmail.com
www.ertad.ch
www.facebook.com/ertadgemeinsam

ორგანიზაციის წევრები

მირიამ ვენგერი	wengermirjam@gmail.com	+41 79 296 4897 (შვეიცარია)
თამუნა სალია	tamunasalia@gmail.com	+995 557 50 5761 (საქართველო)
ანდრეას ვენგერი	andreaswenger91@gmx.net	
მონიკა ბურქჰალტერი	monika_burk@hotmail.com	

საგანეო აგენტიში დოკუმენტისა და წევრებისათვის

Verein ertad.gemeinsam
IBAN: CH16 0900 0000 6167 6300 9
ანგარიშის ნომერი: 61-676300-9
BIC: POFICHBEXXX (გალარიცხვები უცხოეთიდან)

გთხოვთ მიუთითოთ ველში, თანხა საწევროს გადასახადია თუ შემოწირულობა.

ულრემესი მადლობა გვერდში დგომისათვის!

